

Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția 00407 / 18.01.2018 și pentru admitere la publicare în volum tipărit

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indiciilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	
Opera suspicionată (OS) Suspicious work	Opera autentică (OA) Authentic work
OS OLARU, Codruț. <i>Particularitățile criminalității organizate în România</i> . București: Hamangiu. 2014. Sursa suspiciunii: Emilia Sercan / 14 ianuarie 2018 / www.pressone.ro .	OA VOICU Costică, VOICU Adriana Camelia și GEAMĂNU, Ioan. <i>Criminalitatea organizată în domeniul afacerilor</i> . Târgoviște: Pildner&Pildner. 2006.
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
P01: p.025:06 - p.030:25	p.035:04 – p.042:14
P02: p.030:25 - p.030:35	p.043:03 – p.043:13
P03: p.227:28 - p.232:26	p.016:15 – p.022:15
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notăția „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

Fișa de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„...plagiul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspectate de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspectată de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspectate.
- Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspectată, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspectate prin poziția sa explicită.
- În opera suspectată se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. Prevenitor de plagiat. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

Dr. Codruț Olaru

Adjunct al Procurorului General al României

Introducere

Particularitățile criminalității organizate în România

BCU Cluj-Napoca

LEGAL201609335

Editura
Amangiu
2014

Copyright © 2014
Editura Hamangiu SRL

Editură acreditată **CNCS** - Consiliul Național al Cercetării Științifice

Toate drepturile rezervate **Editurii Hamangiu**

Nicio parte din această lucrare nu poate fi copiată
fără acordul scris al **Editurii Hamangiu**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
OLARU, CODRUȚ

Particularitățile criminalității organizate în România /
Codruț Olaru. - București : Editura Hamangiu, 2014

Bibliogr.

Index

ISBN 978-606-678-887-8

343.34

Editura Hamangiu:

București, Str. Col. Popeia
nr. 36, sector 5
O.P. 5, C.P. 91

Tel./Fax:

021.336.04.43
031.805.80.21

Vânzări:

021.336.01.25
031.425.42.24
0741.244.032

E-mail:

redactie@hamangiu.ro
distributie@hamangiu.ro

stituie în continuare infracțiuni distincte, al căror regim sancționator a fost însă redus. Astfel, art. 37 și art. 38 din lege prevăd următoarele:

„Art. 37. (1) Amenințarea prin orice mijloace a unei persoane fizice, juridice sau a unei colectivități cu folosirea de arme de foc, arme nucleare, chimice, biologice, instalații nucleare ori dispozitive generatoare de radiații ionizante, cu provocarea unei explozii nucleare sau a unui accident nuclear ori cu răspândirea sau folosirea de produse, substanțe, microorganisme, toxine ori materiale, de orice fel, de natură să pună în pericol sănătatea oamenilor sau a animalelor ori mediul înconjurător sau să cauzeze consecințe deosebit de grave, săvârșită în scopul prevăzut la art. 32 alin. (1), constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la un an la 5 ani.

(2) Dacă amenințarea prevăzută la alin. (1) a fost adresată unui stat sau unei organizații internaționale, fapta se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi”.

„Art. 38. Alarmarea, prin orice mijloace și fără un motiv întemeiat, a unei persoane fizice sau juridice ori a unei colectivități, a organelor specializate pentru a interveni în caz de pericol, a organelor cu atribuții în domeniul securității naționale sau de menținere a ordinii publice, cu privire la folosirea de arme de foc, arme nucleare, chimice, biologice, radiologice ori la răspândirea sau folosirea de produse, substanțe, microorganisme, toxine ori materiale, de orice fel, de natură să pună în pericol viața, integritatea corporală sau sănătatea oamenilor ori a animalelor sau mediul înconjurător ori să cauzeze consecințe deosebit de grave, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă”.

Secțiunea a 6-a. Criminalitatea afacerilor

P03 132. Comunitatea științifică internațională abordează astăzi diferențiat conceptele de criminalitate economică, criminalitate organizată și criminalitate transnațională. Astfel, criminologul francez Raymond Gassin^[1] distinge *criminalitatea obișnuită* prin înșelătorie (escrocherie, abuz de încredere, abuz de bunuri sociale, detunări de fonduri), *criminalitatea socială* (încălcarea dreptului muncii) și *criminalitatea economică* (încălcarea regulilor privind libera concurență și a reglementărilor dirijiste ale statului în domeniul economic).

[1] R. Gassin, *Criminologie*, Ed. Dalloz, Paris, 2004, p. 18.

Hervé Boulanger^[1] propune următoarea clasificare a diferitelor forme de criminalitate în afaceri sau criminalitatea afacerilor:

a) *criminalitatea financiară* – cuprinde infracțiunile grave care afectează fluxurile financiare (spălarea banilor, corupția, bancruta, abuzurile de bunuri sociale, fraude fiscale și financiare, deturnare de fonduri);

b) *criminalitatea economică* – cuprinde infracțiunile grave care afectează fluxurile de mărfuri, respectiv cele care aduc atingere fiscalității a cărei bază este marfa, cele îndreptate împotriva protecției consumatorului și a dreptului de proprietate intelectuală;

c) *criminalitatea concurențială* – cuprinde infracțiunile grave care afectează fluxurile și informațiile (infracțiuni la dreptul acționarilor, prezentarea de conturi anuale inexacte, publicitate mincinoasă sau interzisă, vânzări forțate, delict de inițiere, abuzul de putere, spionajul industrial, obstrucționarea libertății la licitație).

În concepția lui Nicolas Queloz^[2], *criminalitatea economică* își are originile în întreprinderi active în viața economică, având drept scopuri obținerea de câștiguri, de profit și influență, chiar de supraviețuire cu orice preț, prin utilizarea de mijloace legale și ilegale. Metodele utilizate sunt viclenia, fraudă, falsurile, abuzurile de încredere, corupția, spălarea banilor, iar valorile prejudiciate sunt buna-credință, siguranța și credibilitatea economică și financiară, concurența loială și interesul general.

Raymond Kendall^[3], fost secretar general al Interpol, preciza: „criminalitatea organizată constituie un sistem economic paralel, care realizează cifre de afaceri și beneficii ilegale care depășesc, în unele țări, produsul național brut al acestora”. Iar Jean Claude Monet^[4], șef de departament la Institutul de Înalte Studii pentru Securitatea Internă din Franța, consideră că „ceea ce caracterizează poate cel mai bine diferența între delicvența individuală și crima organizată este natura strategică a acțiunii individuale diferită total de strategia grupului criminal, considerat ca un ansamblu uman reperabil și caracterizat prin diviziunea sancțiunilor, ierarhizarea nivelurilor de competență, existența și aplicarea riguroasă a procedurilor de coordonare și control și asigurarea circulației fluxurilor ilicite”.

^[1] H. Boullanger, *La criminalité économique en Europe*, P.U.F., Paris, 2002, pp. 32-33.

^[2] N. Queloz, *La criminalité économique-financière en Europe*, Ed. L'Harmattan, Paris, 2002, p. 12.

^[3] R. Kendall, *Interpol et la lutte contre la criminalité organisée transnationale*, în M. Leclerc (dir.), *La criminalité organisée*, Ed. La documentation Française, Paris, 1996, pp. 225-226.

^[4] J.C. Monet, *Criminalitatea organizată*, Paris, 1996, p. 9.